

PERSOONLIKE NOTAS

Omdat die mens nooit werklik daarin slaag om deur reëls en wette die guns van God te verdien nie, word sy lewe dikwels oorheers deur 'n stille, knaende skuldgevoel. Hy begin homself sien as iemand wat voortdurend tekortskiet, 'n sondaar wat wag op **straf** eerder as op **genade**. In hierdie innerlike spanning gryp hy na godsdiens, nie as 'n pad na God nie, maar as 'n skuilplek teen sy eie vrees.

Tog ontdek hy, dikwels te laat, dat godsdiens sonder lewe hom nie kan vul nie; dit bied geen ware vrede, geen blywende vreugde nie. Sy eie pogings om reg te wees voor God laat hom telkens teleurgesteld, want hoe harder hy probeer, hoe duideliker word dit dat sy beste nooit genoeg is nie.

Lesing 3: Die Verlore Lig van die Mens

“Die gees van die mens is ‘n lamp van die Here...” Spr. 20:27

Die mens voor sy weergeboorte

SIEL

- * Siel uitermate vergroot.
- * Humanisme.
- * Sielsvaardig.
- * Sielsaktief.
- * Natuurlike verstand.

GEES

- * Gees dood of dan dormant.
- * Onontwikkeld.
- * Onaktief.

- Woorde wat die posisie van die mens voor sy weergeboorte beskryf is: Hardkoppigheid, eiesinnigheid, selfbeeld, willoos, verstandloos, intellektueel, moedswillig, karakterloos, karaktervas, verstandig, bravade, begaafd, dom, oppervlakkig, diepsinnig, menseregte, feminisme, godsdienstig, emosioneel, emosieloos, sinvol, redeneer, insig, begrip ens.
- Watter tragiese posisie! 'n Groot-kop! Opgeblase. Vol van homself of dink niks van homself. Wisselwerking tussen die uiterstes is algemeen.
- Die godsdienstige belewenis is volgens 'n standaard van goed en kwaad. Teologie speel 'n rol. Oortuigings. Voorkeure. Afkeure. Metodes. Twis. Tweedrag. Partyskap.

Die tragedie van die sondeval lê nie eerstens in gedrag nie, maar in **verlies van Lig**. Adam en Eva se ontdekking dat hulle “naak” was, het niks te make gehad met fisiese naaktheid nie. Voor die sondeval was hulle gehul in die **heerlikheid van God**, 'n Lig wat uit hul gees gestraal het.

Hierdie lamp het helder gebrand. Die mens was 'n ligdraer, 'n wese wat God se heerlikheid weerspieël het. Maar toe die sondeval plaasvind, is hierdie lamp **uitgedoof**. Wat eens lig was, word duisternis. Wat eens heerlikheid was, word skielik skaamte en blootstelling.

Hier begin die probleem van die mens: nie dat hy sleg doen nie, maar dat hy **nie meer leef vanuit God se Lewe in hom nie**.

Die Eerste Godsdienstige Plan

Die reaksie van Adam en Eva is onmiddellik en veelbetekenend: hulle maak vir hulself **vyeblaarvoorskote** (Gen. 3:7). Dit is die eerste poging van die mens om sy toestand self reg te stel.

Dit is die geboorte van **godsdien**.

Die vyeblaar bedek net gedeeltelik. Voor lyk dit reg; agter bly dit kaal. Dit is 'n perfekte beeld van wat Paulus later beskryf:

“Mense wat ‘n gedaante van godsaligheid het, maar die krag (Christus is die krag) daarvan verloën het...” 2 Tim. 3:5

Godsdien bied 'n uiterlike voorkoms, maar **sonder innerlike lewe**. Die mens probeer deur metode, gedrag en selfregverdiging herstel wat slegs deur **God se Lewe** in hom herstel kan word.

Die Siel Probeer die Gees Vervang

Wanneer die gees dormant raak, probeer die siel sy plek inneem. Die siel, met sy verstand, emosies en wil, probeer nou funksies verrig waarvoor dit nooit geskep is nie.

Die resultaat is:

- Intellektuele godsdien (kennis sonder lewe)
- Emosionele godsdien (ervaring sonder waarheid)

Beide is gevaarlik, want hulle gee die indruk van geestelikheid, maar bring nie ware gemeenskap met God nie.

Die siel probeer om God te bereik, maar kan nie. Dit is soos om water met 'n sif te probeer dra, daar is wel beweging, maar geen vervulling nie.

Die Wortel van Godsdien

Die konflik tussen **goed en kwaad** binne die mens is die bron van godsdien. Die mens probeer deur hierdie standaard sy lewe regverdig en God tevrede stel. Maar die probleem is: goed en kwaad is **relatief**.

Wat vir een kultuur verkeerd is, is vir 'n ander normaal. Wat vir een generasie sonde is, is vir 'n ander aanvaarbaar. Daarom kan hierdie standaard nooit die maatstaf vir geestelike waarheid wees nie.

Die enigste ware maatstaf is:

“Totdat ons almal kom tot die eenheid van die geloof en van die kennis van die Seun van God; tot ‘n volwasse man, tot die mate van die volle grootte van Christus.” Ef. 4:13

PERSOONLIKE NOTAS

Die vyeblaarvoorskote was 'n **godsdienstige voorkoms**, 'n metode of oortuiging waaragter die mens homself probeer wegsteek het.

Ware geestelikheid word nie gemeet aan gedrag nie, maar die **mate waarin Christus sigbaar is in 'n mens**.

PERSOONLIKE NOTAS

WAT ek **GLO** is minder belangrik. Die **EEN** in wie ek **GLO** is belangrik.

Die Misleiding van Verstandsgeloof

Deur die geskiedenis het filosofiese denke die waarheid verdraai. Sokrates, Plato en Aristoteles het geleer dat die mens hoofsaaklik 'n liggaam en verstand is. Hierdie denke het later selfs in die kerk ingesluip.

Die gevolg? Geloof word 'n **verstandelike oortuiging** in plaas van 'n **geestelike belewenis**.

Verhouding word vervang met:

- leerstellings
- metodiek
- teologie sonder lewe

Maar die Skrif leer dat waarheid nie bloot **verstaan** moet word nie, dit moet geopenbaar word.

Pastor Paul G. Trulin skryf in sy boek—My Body ~ His Life—die volgende: *“The Bible presents two possibilities; it may be studied with sense knowledge, or it may be revealed by the Holy Spirit. With sense knowledge, it may be analyzed, theorized and divided into categories. However, it remains no more than a book recording certain events in the history of Judaism and Christianity. This knowledge, though valuable in many respects, lacks spiritual quality. By revelation, the Spirit shows us that in the entire Bible we **may find Christ**. The hidden truth, unveiled by the Spirit in a context, feeds the new life in man! It brings about growth and maturity and incites greater hunger for God.”*

Die Verlore Verbinding

Na die sondeval is die mens se grootste verlies nie sy moraliteit nie, maar sy **verbinding met God**.

Die gees raak dormant. Die kontaklyn word afgesny. *Fellowship* word onmoontlik.

Die mens bly egter met 'n innerlike hunkering.

“Soos ‘n hert wat smag na waterstrome, so smag my siel na U, o God! My siel dors na God, na die lewende God; wanneer sal ek ingaan en voor die aangesig van God verskyn?” Ps. 42:2-3

Hierdie dors is die bewys dat die mens vir **verhouding** geskape is.

“Thou art worthy, O Lord, to receive glory and honour and power: for Thou hast created all things, and for Thy pleasure they are and were created.” Op. 4:11, KJV.

God het die mens geskape vir **verhouding**, nie vir godsdiens nie.

Die Vakuum van die Mens

Wanneer God se lewe uit die gees onttrek word, ontstaan daar 'n **vakuum**. Hierdie leegte dryf die mens om na vervulling te soek, maar dikwels op die verkeerde plek.

Hy soek dit, onder andere, in:

- godsdiens
- kennis
- prestasie
- emosies

Maar niks vul daardie leemte nie. Want die probleem is nie wat hy doen nie, die probleem is dat **sy gees dood is**.

Die Hoop: Weergeboorte

Die verhaal van Lasarus (Joh. 11) is 'n beeld van die mens voor weergeboorte. Hy lê dood, afgesonder, sonder lewe. So is die mens se gees sonder Christus, dormant, afgesny en sonder lewe.

Maar dan kom die stem van God. *“Die mens sal lewe van elke woord wat uit die mond van God uitgaan.”* Matt. 4:4

Wanneer God spreek, bring Hy lewe. *“So is daar ook geskrywe: Die eerste mens Adam, het 'n lewende siel geword; die laaste Adam 'n lewendmakende Gees.”* 1 Kor. 15:45

By weergeboorte gebeur iets bonatuurliks: God blaas weer Sy Lewe in die mens. *“Daarom, as iemand in Christus is, is hy 'n nuwe skepsel; die ou dinge het verbygegaan, kyk, dit het alles nuut geword.”* 2 Kor. 5:17

Die gees word opgewek. Die verbinding word herstel en die Lig word weer aangesteek.

Opsomming

Lesing 3 wys dat die kernprobleem van die mens voor weergeboorte nie bloot sondegedrag is nie, maar die verlies van God se lewe in sy gees, wat tot geestelike duisternis lei. Die sondeval het die mens se innerlike *“lamp”* uitgedoof (Spr. 20:27), en in reaksie daarop probeer die siel deur godsdiens, kennis en prestasie die plek van die gees inneem. Hierdie pogings, soos gesimboliseer deur die vyeblaarvoorskote, skep slegs 'n uiterlike vorm van godsaligheid sonder ware krag of vervulling. Omdat goed en kwaad 'n relatiewe maatstaf is, kan dit nie die mens by God uitbring nie, en bly die mens met 'n innerlike leegte en hunkering na ware lewe. Die oplossing lê nie in godsdiens nie, maar in weergeboorte, waar God weer Sy Lewe in die mens blaas, die gees lewend maak en die verlore verhouding met Hom herstel.

PERSOONLIKE NOTAS

Die gees sonder Jesus Christus is nie bloot stil nie, hy is dood, afgesonder van die Bron van lewe, soos 'n kamer waarin die lig lankal uitgedoof is. Jy mag uiterlik alles hê wat die wêreld bewonder: 'n aantreklike voorkoms, 'n skerp verstand, 'n vooruitstrewende lewe, en tog, diep binne-in, bly daar 'n stille leegte wat geen prestasie kan vul nie. Want sonder weergeboorte leef die mens nie werklik nie; *hy bestaan bloot*.

Maar dan kom daardie heilige oomblik: die Stem van die Here breek deur die stilte. En wat dood was, begin hoor. Wat afgesny was, word weer verbind. Die gees, eens stil en koud, word wakker, lewend gemaak deur die Asem van God self.

Besprekingsvrae

1. Wat het met die mens se “*lig*” gebeur na die sondeval?

2. Wat simboliseer die vyeblaarvoorskote?

3. Wat beteken “‘*n gedaante van godsaligheid?*”

4. Wat probeer die siel doen na die sondeval?

5. Waarom is beide intellektuele en emosionele godsdiens gevaarlik?

6. Waarom is goed en kwaad nie ‘n betroubare standaard nie?

7. Wat is die ware maatstaf vir geestelike volwassenheid?

8. Wat is die grootste verlies van die sondeval?

9. Wat veroorsaak die mens se innerlike hunkering?

10. Wat gebeur tydens weergeboorte?

Besprekings Antwoorde

1. Die gees se lamp is uitgedoof en die mens het in geestelike duisternis verval.
2. Die eerste poging van die mens om homself deur godsdiens te red.
3. 'n Uiterlike vorm van geloof sonder innerlike krag of lewe.
4. Die rol van die gees oorneem.
5. Omdat dit nie ware geestelike lewe bring nie.
6. Omdat dit relatief en veranderlik is.
7. Die mate waarin Christus in 'n mens sigbaar is.
8. Die verlies van verhouding en *fellowship* met God.
9. Die afwesigheid van God se lewe in sy gees.
10. Die mens se gees word weer lewend deur God se Gees.